ושמע מינה "מעות בעלמא חוזרים: איתמר

המקדש אחותו רב אמר מעות חוזרים 🕫

ושמואל אמר במעות מתנה רב אמר מעות

חוזרים אדם יודע שאין קידושין תופסין

באחותו וגמר ונתן לשום פקדון ולימא לה

לשום פקדון סבר לא מקבלה ושמואל סבר

מעות מתנה אדם יודע שאין קידושין תופסין

באחותו וגמר ונתן לשום מתנה ונימא

לה לשום מתנה סבר כסיפא לה מילתא

מתיב רבינא ⁰²המפריש חלתו קמח אינו חלה וגזל ביד כהן ואמאי גזל ביד כהן

נימא אדם יודע שאין מפרישים חלה קמח

יונתו לשם מתנה שאני התם דנפיק חורבה ₪

מינה זימנין דאית ליה לכהן פחות מחמש

רבעים קמח והאי "אליש ליה בהדי הדדי

וקסבר נתקנה עיסתו ואתי למיכלה במיבלה

והאמרת אדם יודע שאין מפרישים חלה קמח

יודע ואינו יודע יודע שאין סמפריש חלה קמח

ואינו יודע דסבר מעמייהו מאי משום מירחא

דכהן ומירחא דכהן אחילתיה ותיהוי תרומה

ולא תאכל עד שיוציא עליה חלה ממקום

אחר מי לא תגן סימן הנקוב על שאינו נקוב תרומה ולא תאכל עד שיוציא עליה

תרומה ומעשר ממקום אחר בתרי מני צאית

בחד מנא לא צאית ואיבעית אימא לעולם

כהן מיצת ציית וקסבר בעל הבית נתקנה

עיםתו ואתי למיכל במיבלא והאמרת אדם

יודע שאין מפרישין חלה קמח יודע ואינו יודע

יודע שאין מפרישין חלה קמח ואינו יודע" דסבר

מעמא מאי משום מירחא דכהן מירחא דכהן

קבלה עליה ותיהוי תרומה ויחזור ויתרום מי

לא תנן השמשאינו נקוב על הנקוב תרומה

ויחזור ויתרום הא אוקימנא בתרי מאני צאית

בחד מנא לא צאית ולא צאית יוהתנן יהתורם

קישות ונמצא מרה אבמיח ונמצאת סרוח

תרומה ויחזור ויתרום שאני התם דמדאורייתא

תרומה מעליא היא מדרבי אלעאי ידא"ר

אלעאי מנין ילתורם מן הרעה על היפה

שתרומתו תרומה שנאמר יולא תשאו עליו

חטא בהרימכם את חלבו אם אינו קדוש

נשיאות חמא למה מכאן לתורם מן הרעה

על היפה שתרומתו תרומה אמר רבא

ל) גיטין מה. ב"מ טו: ערכין ל, ב) חלה פ"ב מ"ה,

ג) [בכת"י נוסף: וגמר],

ד) ובכת"י ובדפו"ר: ואליש.

וכ"ג הרש"ש. וכ"ה ברש"י ד"ה ואליש], ה) [בכת"י:

מפרישים חלה וכו' דסבר

טעמא מאין, ו) יבמות פט:

דמאי פ"ה מ"י, ז) [בכת"

נוסף: דלא נתקנה עיסתו], **ה**) [דמאי פ״ה מ״י יבמות

פט. מנחות ע.], ט) יכמות

פט. תרומות פ"ג מ"ח.

במות פט: תמורה ה,

ל) ובמדבר טוז, ל) ועירוביו סג ע"ב, ע"ש], מ) [עי תוס' יבמות פט ע"ב

מוט ייצרות פט ע כ ד"ה ממקוס], () [שבת כ ע"ה], ס) [סנהדרין ל ע"ב], ע) [ל"ל דגמר.

נ"ל לגמל. (רש"ל)], פ) [כדפו"ל נוסף על. וכל"ל. (רש"ש)], נוסף על. וכל"ל. (רש"ש)], (ל

וכל"ל. (רש"ש)], ק) [ל"ל (רש"ש)], ק) [ל"ל (רש"ל)], ר) ל"ל (רש"ל)], ר) ל"ל (רש"ל)], ר) ל"ל (רש"ל) (רש

ים) [בצפות . פיר שני. וכצ"ל], ס) [נדצ"ל קרי להו מלוה], א) [שם עו ע"ב],

מב א ב מיי׳ פ״ו מהל׳

והל"כ טוש"ע אה"ע סי" נ מעי ל ב: ע ג מיי׳ פ״ח מהל׳ בכורים הלכה א סמג עשין קמא טוש"ע יו"ד סי

תרומות הלט"ז:

ת מיי שם] ה [מיי שם הלי כב עב ו מיי שם הלי כב שו"ע יו"ד סי שלא סעי סה: עג ז מיי שם הל"ג [שו"ע

:ם סעי׳ נגן

מוסף רש"י

י מעות חוזרים. הקידושין סחרין לו (ב"מ מו:). מעות של קידושין חחרין (גיטין מה.). ולא תאכל. לכהן עד שיתן על סאה זו תרומה ומעשר ממקום אחר, דמחזקינן ליה בטבל גמור וירח סיים כספל גמות (יבוחת פסי:). מאינו נקוב על הנקוב תרומה. ומותר לכהן דהוי ליה מן הפטור על החיוב הלכך אע"ג דהא דאפריש עלה לא מיפטר בהך תרומה ולא חייל עלה שם תרומה אפ"ה לא ביאן עדונים וכח חיינ ענה שם תרומה אפ"יה לא אחרינן לא תאכל וכוי דהא לא איכפת לן אי אכל לה כהן בטבל דאין עליה דמו תוצל והחווד דין טכל ותרומה (יבמות פס:). ולא תשאו עליו חטא. הלו לוס ללו תרימו מן המונחר תשאו חטא (יבמות פט:). שהתרומה ואין תקנה להחליפה ולא למזור ולמכום ובווור״ח ב״ב לחות ולנולוט (ושב"ם ב"ב פד:). שלא עשית מלוה מן המובחר (שם קמג.). נשיאות חטא למה. הא לא עבד ולא מידי ויחזור ויתרום מן היפה

תום' ר"י הוקן אלא מעות בעלמא ולא קדושין. חוזרים. דהא הכא אם יש בראשונה שוה פרוטה ולא באחרונה אינם קדושין וקא קרי ¢) מלוה אלמא חייב להחזירן דאי הוו מתנה הויא מקודשת. ומסתברא דל״ג דאיתמר, אלא איתמר דמילתא באפי נפשה היא דכי דומיא דהכא שחשב לקדשה במלוה והוו תניא בפ׳ המדיר (כתובות עג. בן קדשה בטעות משוה פרוטה וקדושי טעות הם, ואסיקנא בפרק ואפילו לרבי דאמר בפרק . מי שמת וב"ב קמה. [דקדושין לטבועין] ניתנו כלומר דלא הדרי, ואסיק פלוגתא ישמואל הא קי״ל הלכתא כשמואל בדיני והוו מעות מתנה. וכן פסק הר״ם בזכייה פרק ששי [ה״כ].

בפרוטה זו ובזו ובזו ובעוד שלא נגמרו הקידושין חזר בו מלקדשה לא אמרי׳ דליהוו המעות שמסר לה קודם החזרה מתנה אלא

פקדון הוא אצלה וחוזרין לוא וה"נ אמרינן כשאמר לה התקדשי בתמרה זו ובזו ובזו ובעוד שלא גמר דיבורו אכלה הראשונה ושניה מה שאכלה מלוה הן אצלה ולא יחולו אלא ש מה שהוא בעין ולכך לריך פרוטה באחרונה דאי אמרת מעות בעלמא מתנה והיכא דלא נגמרו הקידושין הוו המעות הראשונים מתנה אצלה ולא בעיא לאהדורינהו היכא דגמר דבריו לשם קידושין כי הכא נימא דיחולו הקידושין אף על אותן תמרים שאינם בעולם וכי אכלה מדידה אכלה דבשלמא בעלמא לא הוו קידושין שהרי מחנה הן אצלה כי הדר ביה מקידושין אבל הכא שלא חזר מלקדשה נהי נמי דכי אכלה הראשונה עדיין לא גמר כל הקידושין י ומקדשה נמי אף בקמייתא כיון דבתורת קידושין אתו לידה דהוו כמו נתאכלו המעות דלקתן (דף נט.) דאמרינן דמקודשת כיון דבתורת קידושין אתי לידה אפילו אין שוה פרוטה אלא בקמייתא או בכולן מקודשת ש ויוכל להיות דבהא פליגי רב ושמואל ורבי אמי דרב ושמואל סברי מעות בעלמא מתנה ולא מיבעיא דלא בעינן שוה פרוטה באחרונה אלא אפילו כולו מלטרפות וא"כ היכי מלי קאי אסיפא והא קתני עד שיהא באחת מהן שוה פרוטה אלא קאי ארישא

> בעלמא חוזרים כדפרישית: י [וקםבר בעה"ב נתקנה עיםתו בו'. מעיקרא אוקמא

כדפרישית ורבי אמי סבר מעות

משום חורבה דכהן ולה חוקמה משום בעה"ב משום לכהן גופיה ידע אי מחיל אבל בעה"ב לא ידע דמחיל מ"י: דאיתמר אית כהו]. דגרם איתמר בלא דל״ת והדין עמהם דלא שייך המחלוקת לכאן כלל בדאפילו למ״ד דבאחותו מעות חוזרין היינו משום דאדם יודע כו' וגמר ונתן לשם פקדון אבל היכא דאינו יודע אם יחולו אם לא שמא נתן לשם מתנה ועוד דאי גרסי׳ דאיתמר קשה רב אדרב דלעיל ש פירש שלא רצה להעמידה כר׳ אמי דמוקי לה אסיפא משום דסבר מעות מתנה והכא קאמר דחוזרין לכך נראה דגרסינן איתמר דמילתא באפיה נפשיה היא: [מן הנקוב על שאינו

נקוב תרומה. לענין שאין הכהן חייב להחזירה וגם אין הבעה"ב חייב להפריש עוד משאינו נקוב דכיון דאין עליו חיוב תרומה אלא מדרבנן הם אמרו דאין לריך תיקון אחר לשאינו נקוב]. ת"י: אם אינו קדוש נשיאות חמא למה. למ״ד התם (תמורה דף ד:)

כל מילתא דאמר רחמנא לא תעביד אי עביד מהני דאי לא מהני אמאי לקי ניחא מאי דקאמר דהחורם מן הרעה על היפה תרומתו תרומה דאי אינו קדוש נשיאות חטא למה אבל למ"ד התם דאי עביד לא מהני והא דלקי משום דעבר אמילתא דקאמר רחמנא א"כ קשה מאי קאמר הכא גמרא אם אינו קדוש נשיאות חטא למה דילמא לעולם אימא לך דאינו קדוש ואפ״ה איכא נשיאות חטא

דעבר אמילתא דקאמר רחמנא ויש לומר דודאי בעלמא לא מהני

רשבוע מינה מעות בעלמא חוורין. פי׳ אם אמר לה התקדשי 👚 ושמע מינה מעות בעלמא חוורין. כל קידושין שאינן קידושין לא אמרי׳ מעות מתנה אלא פקדון וחוזרין והיינו דקרי לה להך אוכלת ראשונה מלוה דכיון דאכלתו וליתנהו בשעת גמר קידושין לא מקדשה בהן והוה להו כפקדון שאכלתו ואיתעביד מלוה באכילתה דאי אמרת מעות

בעלמה מתנה וחי לה גמיר קידושין לא בעיא לאהדורינהו השתא דגמיר לאו מקדש במלוה הוא ומתנה נמי לא הוי דהא ע"מ קידושין נתנו וגמר דבריו: אינה חלה. דכתיבי ראשית עריסותיכם: וגול הוא ביד כהן. אם אינו מחזירה לבעלים: שאני התם. להכי אלרכוה רבנן לאהדורי דנפק מינה חורבה: חמשת רבעים קמח. חמשה לוגין לפורים חייבין בחלה שהן ו' ירושלמיות שהן שבע מדבריות ובילה וחומש בילה דהיינו עריסותיכס כדי עיסת מדבר⁰ עומר לגולגולת והעומר עשירית האיפה והאיפה שלשה סאין והסאה ששה קבין והקב ארבע לוגין נמלא איפה ע"ב לוגין עשירית של ע' לוגין שבעה לוגין פשו להו שתי לוגין שהן שנים עשר בילים עשירית שלהו בילה וחומש בילה הרי עומר שבעה לוגין ובילה וחומש בילה הוסיפו בירושלים על המדות שתות והגדילו קבין ולוגין שתות מלבר דהוה חומשה מלגאו נתנו שש הראשונות בחמש פשו להו לוג מדברי ובילה וחומש והן לוג ירושלמי כילד לוג מדברי ששה בילים תנהו בחמש בילים גדולים הרי לוג ירושלמי חסר בינה גדולה עשה מבילה וחומש בילה מדברית שבידך בילה ירושלמית שחומש בילה הוא שתות מלבר להוסיף על בילה מדברית להשלים ביצה ירושלמית הרי שש לוגין ירושלמיות והם חמש ליפוריים שהליפוריים עודפות על ירושלמיות שתות: דומנין דחים לכהן פחות. מכשיעור והאי קמח שנתן לו ישראל לשם חלה וקסבור ששם חלה עליו ואינו חייב בחלה להצטרף ולהשלים את השיעור: ואליש להו בהדי הדדי. ולש אותם ביחד: ותהוי סרומה ולא סאכל עד שיפרוש עליה חלה ממקום אחר. למה הזקיקוהו להחזירו מחמת חורבה זו יאמרו המפריש חלתו קמח הרי היא חלה דגמר ונתן לשם מתנה ולא תאכל לכהן עד שיפריש הכהן עליה חלה: מי לא פנן. דכוותה לא הלריכוהו להחזירה: הנקוב על שאינו נקוב.

תרומה אמר רבא דהוה ליה מן החיוב על הפטור:
לא פרומה היא. שאין הכהן חייב
להחזירה: ולא פאכל לכהן דהא טבל גמור הוא שלא חל שם תרומה עליה שהרי בשביל דבר פטור הפרישה וטבל אסור אף לכהן: עד שיפריש עליה תרומה ממקום אחר. והאי ממקום אחר לאו דוקא דה"ה אם מפריש עליה מיניה וביה ש: בשני מאני ליים. נקוב ושאינו נקוב שני כלים הם וכי אמרת לכהן חזור והפרש עליה שטבל הוא שלא חל שם תרומה עליה ליית לך: בחד מנא. כגון חלת קמח שניטלה על המח הנוחר שם כי אמרת ליה לכהן אינה חלה חזור והפרש עליה לא ניית לך לפיכך הצריכוהו להחזירה: כהן מיצם ליים. דכהנים זריזים⁰ וכשרים הם דאין נותנין תרומה אלא לכהן חברם ולמה הלריכוהו להחזירה משום בעל הבית דאי מעכב לה כהן סבור נתקנה עיסתו: וניהוי תרומה ויחזור ויתרום. ולמה הזקיקוהו להחזיר מיראה זו יאמרו המפריש חלתו קמח הרי זו תרומה ש וגמר

ונתן לשם מתנה ויחזור ויתרום: מי לא פנן. כה"ג ולא אצריכיתיה לאהדורי: ויחזור ויפרום. מן הנקוב שלא נפטר בראשונה ולא אמרי נהדריה כהן שמא יאמר בעל הבית נתקנו פירותיו: **אבטית.** בזיקל"ש: **שאני הסם דמדאוריימא סרומה מעליא היא.** הילכך לא מצי למימר ליהדרה להיות טבל דיערביניה עם פירותיו וגזירה דחורבה נמי ליכא דא"נ לא זיית לך ואכל להו לשארא ליכא איסורא דאורייתא דהם איפטרו: בהרימכם אם חלבו. לא משאו חטא הא אם חרימו את הרעה שבו משאו חטא אם אינו קדוש נשיאות חטא למה:

תורה אור השלם ו. וְלֹא תִשְּׂאוּ עֶלֶיוּ חֵטְאַ בָּהַרִימְכֶּם אֶת חֶלְבּוּ מִמֶּנוּ וְאֶת קְדְשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרְאֵל לֹא תְחַלְלוּ וְלֹא

תמותו: במדבר יח לב

דעזי רש"י בזיקל"ש [בודיק"א].

מוסף תוספות

א. כיון שלא באו לידה בתורת קדושין. מוס׳ הרא״ע. ב. ובראשונים . דרב אמי בההיא כשמואל ס"ל דתליא מילתא באדם מוס' טוך ועו"ר (ועי' מהר"ס).